

Röportaj: Özgün Küçükkahraman
Fotografılar: Ali Kargal

Yasmin Güreli Burcu Hanım

"BİRLEŞMİŞ MİLLETLER RAPORUNA GÖRE TÜRKİYE OKUMA ALANINDA DÜNYADA 86'INCI SIRADA YER ALIYOR"

Herkese Her Yerde Kitap Vakfı adı üstünde herkesin her yerde kitap okuyabilmesini hedefleyen bir vakıf. Bülent Şenver önderliğinde kurulan vakfın destekçileri arasında iş, sanat ve sosyal yaşam dünyasından birçok ünlü isim var. Bu isimlerden ikisi ise sosyal sorumluluk projelerinde sık sık gördüğümüz, duyarlılıkları ile çevrelerine örnek olan Burcu Hanif ve Yosun Güreli. Herkese Her Yerde Kitap Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi Burcu Hanif ve Projeler Koordinatörü Yosun Güreli çalışmalarını Klass okurları için anlattılar.

"Birleşmiş Milletler raporuna baktığımızda; Türkiye'nin okuma sıralamasında 86'ıncı olduğunu görüyoruz. Japonya'da toplumun yüzde 14'ü, Amerika'da yüzde 12'si, İngiltere ve Fransa'da ise yüzde 21'i düzenli olarak kitap okurken; Türkiye'de bu oran on binde 1 kişi..."

Herkese Her Yerde Kitap Vakfı'nın lansmanı geçtiğimiz ay yapıldı. Sosyal sorumluluk projelerine destek veren isimler olarak sizler bu vakfın çalışmalarına nasıl dâhil oldunuz?

Burcu Hanif: 'Herkese Her Yerde Kitap Vakfı' Bülent Şenver önderliğinde; alanında birçok değerli ismin desteğiyle kuruldu. Vakfın oluşumu aşamasında, geçen sene yaz tatilinde bir arada iken, sevgili Asuman Güreli proje ve vakfın amaçları hakkında beni bilgilendirdi ve aralarında beni de görmek istediklerini belirtti. Ben de bu davete keyifle 'evet' diyerek; kurucularından biri olarak yerimi aldım ve vakfa yönetim kurulu üyesi olarak destek vermeye başladım.

Yosun Güreli: Bülent Bey, vakfı kurduktan sonra "Böyle bir vakıf için çalışmak ister misiniz?" diyerek benimle iletişime geçti. Okuyan Türkiye'ye kim hayır der...

Türkiye'de kitap okuma oranının çok düşük olduğunu biliyoruz. Sizce bunun sebebi nedir? Nasıl artırılabilir?

B.H.: Belirttiğiniz gibi; ülkemizde maalesef kitap okuma oranı çok düşük. Tahminlerin de gerisinde olduğumuzu söyleyebilirim ülke olarak. Birleşmiş Milletler raporuna baktığımızda; Türkiye'nin okuma sıralamasında 86'ıncı olduğunu görüyoruz. Araştırmalara göz atarsak; Japonya'da toplumun yüzde 14'ü, Amerika'da yüzde 12'si, İngiltere ve Fransa'da ise yüzde 21'i düzenli olarak kitap okurken; Türkiye'de bu oran yalnızca on binde 1 kişi... Örnek verilen diğer ülkelerle aramızdaki bu uçurum gerçekten çok üzücü... Kitaba verilen değer ülkeden ülkeye değişiyor. Bu noktada birçok etken var diye düşünüyorum. Ülkenin okuma yazma oranı, eğitimde sağlanan fırsat eşitliği, kitap okuma alışkanlığının yaratılması ve sürdürülmesi adına yürütülen devlet politikaları, ekonomik anlamda kitlelerin istediği kitaplara ulaşabilmek için ihtiyacı olan eko-

nomik gelir imkânlarının durumu ve daha eklenebilecek birçok etken kitap okuma alışkanlığında etkili. Ülkemizin yukarıda belirttiğim kitap okuma sıralamasında daha ön saflarda yer alması için çalışmaların bilinçli bir şekilde yürütülmesi gerekiyor. Devlet desteği ve STK'ların işbirliği ile kitap okuma alışkanlığının okullarda cazip hale getirilmesi de çok önemli. Bebeklikten itibaren en sık birlikte olunarak; öncelikli örnek aldığımız kişilerin çekirdek aile bireyleri olduğu gerçeğinden hareketle; çocukları kitap okumaya özendirmek ve doğru rol model olabilmeleri adına anne babalara da gerçekten önemli görev düşüyor.

Y.G.: İnandığı dinin ilk emri "Oku" olan Müslümanların, diğer dinlerin inanandanlardan daha az okuyor olması bana hep garip gelmiştir. Elbette ki burada ki "Oku" kelimesi en yalın ve en basit anlamında kullanılmamış, bildiğimiz okumak fiilinden daha derin manalar içermektedir. Ama bunu bilebilmek için ve çevremizdeki bir-iki kişiye sorup onların bilgilerini ezberlemek yerine, farklı kaynaklardan faydalanıp kendi bilgimizi oluşturabilmek için okumak gerekmektedir... Geçmişte ilimde dünya öncüsüyken ve Kur'an insan gelişimini desteklerken bütün Müslüman ülkelerin bugün hep geri kalmış ülkeler olması ilginç... Bir ülkenin gelişmişliğini ekonomisi belirlemez. Yeraltından petrol çıkarıyor ve dolayısıyla zengin diye, o ülke gelişmiş demek midir mesela? Bir ülkenin gelişmişliğini bence o ülkenin vatandaşlarının gelişmiş olduğu seviye belirler... Bizde şahıslar Osmanlı'da, padişahı baba ilan etmiş, gerisini boş vermiş. Yani babamız yapar, eder, bilir demiş, kendisi bilme gereği duymamış. O kendi günlük veya aylık ekonomisine bakmış. Geçimine bakmış. Biz de öyle ki hala baba derler devlete; kişi kendinin asıl güç sahibi olduğunu bir türlü içine sindirememiş. Baştaki kişilerin kendisinin seçtiğini, maaşlarını da kendisinin verdiği gerçeğini tam olarak oturtamıyor kafasına... Bununla ne

Yosun Güreli:

“İçinde görev aldığım Herkese Her Yerde Kitap Vakfı ‘Kitap okumak için her daim zaman vardır’ düşüncesini savunuyor. Avrupa’da her buldukları fırsatta, durakta ulaşım aracı beklerken, araçların içinde ve birçok farklı yerde kitap okunabiliyor.”

alakası var dersiniz şöyle var; eğer bir kişi bu büyük sorumluluklarının farkında olursa, kumandan koltuğunda kendisinin olduğunu bilirse bu kadar teslimiyetçi olmayıp, kendini bir şekil güçlendirmek, donatmak, kendine yatırım yapmak ister... Çocuklar okusun demek kolay ama bunu bir kişiye sınıra etmek gibi olur. Önce etrafında birilerini, anne-babasını okurken görmeli çocuk... Bunca zaman kitap okumayan insanları okumaya yönleltmek elbette ki kolay bir hedef değildir. Lakin ağaç yaşken eğilir lafı bir kişinin huyu, mizacı, karakteri belli bir yaştan sonra değişmez anlamındadır. Bu kabul. Fakat kitap okumak bir huy değil, bir alışkanlıktır. İnsan hangi yaşta olursa olsun kendine yeni bir alışkanlık edinebilir. Nasıl bundan çok da uzak bir tarih olmayan 90'larda çok çok az kişi spor yapıp, bu bilince ve alışkanlığa sahipken, şimdi spor yapmak bir sosyal faaliyet olduysa, aynıysa başka alışkanlıklar içinde geçerli... Hem insanlık bilinçleniyor, hem de sürü psikolojinin hakim olduğu bizim gibi toplumların bireyleri bir şey moda olunca ve üstüne üstlük sosyalleşmeyi içerince hemen içine dahil olmak ister... Aynı şey kitap okumak için de geçerlidir. O yüzden burada görev okuyan insanlara düşüyor. Evler yerine fırsat ve imkânları oldukça sokakta, parkta, bankta, kafede, ulaşım araçlarında, halka açık yerlerde kitap

okumaya çalışsınlar. Herkese Her Yerde Kitap Vakfı olarak çektiğimiz videoda destekçimiz olan ünlüler halka açık yerlerde kitap okuyorlar. Ne kadar fazla insan kitap okurken görülürse, o kadar bu olgu yayılır... Bir köyün ileri gelenlerinin köy meydanında okumaya başlaması, o köyde illa ki bir başkalaşım yaratır...

“KİTAP OKUMAK İÇİN HER DAİM ZAMAN VARDIR”

Kitap okuyan kişiler olarak kitap okumanın hayatınızdaki yeri nedir?

B.H.: ‘Olmazsa olmazım’ diyebilirim. Küçük yaşlarda başlayan okuma tutkum ve alışkanlığım bende kitaplanma karşı müthiş bir sahiplenme duygusu yarattı. Küçükken arkadaşlarımla kitap değiş-tokuşu yaptığımızda; verdiğim kitapları not ettiğimi ve içten içe bir an önce kütüphaneme geri dönmeyi istediğimi hatırlıyorum. Yaş ilerledikçe elbetteki insanın seçimleri daha da netleşiyor. Daha keyifle okuduğu alanlar ve yazarlar belirginleşiyor ve

kitapevlerinin rafları daha farklı bir bilinçle takip ediliyor. Bilgilenmek amaçlı takip ettiğim yazarlar ve kitaplar elbette ki var ama bunun dışında okumaktan keyif aldığım alanlar artık daha net. Uzun tatillerimde bavulumda mutlaka iki-üç kitabım olur. Kitap okumadan uyuduğum gün sayısı çok azdır. Kendimle ve kitabın bana yarattığı dünya ile baş başa kalmaktan çok ayn bir keyif alırım.

Y.G.: Vakit buldukça okuyorum derdim. Ama içinde görev aldığım Herkese Her yerde Kitap Vakfı ‘Kitap okumak için her daim zaman vardır’ düşüncesini savunuyor. Avrupa’da her buldukları fırsatta, durakta ulaşım aracı beklerken, araçların içinde ve birçok farklı yerde kitap okunabiliyor. Vakfın sloganı adı üstünde ‘Herkese, Her Yerde Kitap...’

"BANA SORSANIZ, MAĞAZALAR ARASINDA GEZİNMEK Mİ YOKSA KİTAPÇIYA GİRMEK VE KİTAPLARA GÖZ ATMAK MI DİYE; TÜM SAMİMİYETİMLE SÖYLÜYÖRÜM; CEVABIM 'KİTAPEVİ' OLUR."

İlk okuduğunuz kitap neydi ve sizi kitap okumaya yönelten kişiler kimlerdi? Bu konuyla ilgili bir anınız varsa ve paylaşabilirseniz çok sevinirim...

B.H.: Babamın da desteğiyle okumayı oldukça erken söktüm. Çöp adam şeklindeki Cin Ali'nin kitaplarını hatırlıyorum okulda... Ama pek çok kız çocuğu gibi benim için de 'Ayşegül' serisi keyifle okunanlar arasındaydı. "Ayşegül okulda", "Ayşegül tatilde" şeklinde giden serinin kapaklarını halen hatırladığımı söyleyebilirim. Anı olarak hatırladığım net bir sahne var açıkçası. Babamın Abant Otel'i'nde yönetici olması sebebiyle otelde kaldığımız bir sene, sert bir kış ve karın dumandan yağdığı bir dönemde, annemin güzel ciltli kitapları elinden düşürmediğini hatırlıyorum. Ben henüz okuma bilmiyordum o dönemde ama müthiş bir özenle annemin karşısında oturur; kitaplarını kucacıma alır, onu taklit ederdim. Nedense annemin kitaplarının güzelliği beni çok etkilemişti. O dönemden bu yana kapağı açtığı zaman mis gibi yeni basım kokusu gelen kitap kokusunu çok severim. Bana sorsanız, mağazalar arasında gezinmek mi yoksa kitapçıya girmek ve kitaplara göz atmak mı diye; tüm samimiyetle söylüyorum; cevabım 'kitapevi' olur. Yeni kitapları keşfetmek, kitaplara dokunmak bende farklı bir duygu ve heyecan yaratır.

Y.G.: Valla benim ilk tecrübem pek parlak değildi... İlkokulda okumamız için elimize "Çocuk Kalbi" isimli kitabı vermişlerdi. O durum kitapla arama mesafe koydu. Bence bu sebeple kitap okuma alışkanlığını geç edindim. Ta ki lisede "Lord of the flies" ile tanışana kadar... Çocuğun kitap okumakla tanıştığı ve okuyacağı ilk kitap bence çok önemli. Bence insanın küçük yaşlardan itibaren kitap okuma alışkanlığı elde etmesi için okuduğu ilk kitapta illa ki büyük keyif alması gerek...

Son okuduğunuz kitap ve başucu kitaplarınız nelerdir?

B.H.: Şu an Yılmaz Özdil'in "Beraber yürüdük biz bu yollarda" isimli kitabını okuyorum. Başucu kitaplarım arasında; Atatürk'ün zamanında okulların müfredatına konulmasını istediği, Grigori Petrov'un "Beyaz Zambaklar Ülkesinde" kitabını sayabilirim. Sandra Ann Taylor'un "Kuantum Başarı" ve Stephanie E. D'anna'nın "Tanrıların Okulu" kitapları da dönüp dönüp keyifle okuduğum kitaplar arasındadır.

Y.G.: Murat Menteş'in "Dublörün Dilemması" ile Soner Yalçın'ın

Burcu Hanif:

"Ben biyografi, tarih ve kişisel gelişim kitaplarını okumaktan ayrı bir keyif alıyorum. Bazı biyografi kitaplarını birden çok kez okuduğumu söyleyebilirim. Son dönemde etkilediğim kamuoyu önderlerinin ve liderlerinin biyografilerini de takip etmeye başladım."

"Reis"i son okuduğum kitaplar. Bir başucu kitabım ise yok.

"BİYOĞRAFİ, TARİH VE KİŞİSEL GELİŞİM KİTAPLARINI OKUMAKTAN AYRI BİR KEYİF ALIYORUM"

En çok ne tarz kitapları okumaktan keyif alırsınız?

B.H.: Belirttiğim gibi; dönem

içerisinde insanın okumaktan ayrı bir keyif aldığı tarzlar ve yazarlar netleşiyor ve takip ettiğiniz yazarlara ait kitapların raflarda yerini alması için gün sayarken buluyorsunuz kendinizi... Ben biyografi, tarih ve kişisel gelişim kitaplarını okumaktan ayrı bir keyif alıyorum. Bazı biyografi kitaplarını birden çok kez okuduğumu söyleyebilirim. Son dönemde etkilediğim kamuoyu önderlerinin ve liderlerinin biyografilerini de takip etmeye başladım. Her birinin hayatından alınacak farklı tecrübeler var diye düşünüyorum. Ayrıca kitapların

arka planında yer alan ülkelerin tarihsel ve yönetim anlayışları ile ilgili detayları da dikkatle takip ederim. Örnek vermek gerekirse; Khaled Hosseini'nin "Uçurtma Avcısı" ve "Bin Muhteşem Güneş" kitaplarında; hikâyenin arka planında yer alan Afganistan ve yönetim şeklinin insanların hayatına dayattığı baskı, büyük acı ve dramlar, sadece kitabın hikâyesinde takılıp kalmadan tarihsel gerçekleri de sunduğu için beni çok etkilemiştir.

Y.G.: Gerçek ya da gerçek kadar hayal olan türler...

Kitap okumanın birçok nedeni ve gerekliliği vardır. Peki, sizce insan niçin kitap okumalı?

B.H.: Okumadan bir hayat nasıl geçer inanın bilemiyorum. Günümüzde artık her konu ile ilgili kitap bulmak mümkün. Kitap okumak sadece roman okumak gibi algılanmamalı. Elbette roman ve hikâye kitapları da çok değerli ve önemli ama kitap okumak sadece bu çerçevede sınırlandırılmamalı... Kitaplar artık her konuyu, her durumu, her gelişmeyi içeriyor. Biyografi, tarih, hobi, kişisel gelişim, psikoloji ve daha farklı birçok alanda yazılmış kitaplar ve bu alanlara uygun düzenlenmiş müthiş kitapçıklarımız var artık... Bilgilenmek amaçlı işlevi elbette ki yadsınmaz kitap okumanın, ama kitap dünyasının biz okurlara sunduğu zengin çeşitlilikten ve her tarza özel yazılmış yayınlardan da yararlanmayı bilmeliyiz diye düşünüyorum. Her kitap yeniliktir, yenilenektir. Kitap okumak bakış açımızı geliştirir, değiştirir, bizi daha çok düşündürür. Düşünen insan da hayata dair daha çok fikir üretir, daha çok soru sorar.

Y.G.: Bence önce yaşadığı dünya, ülke içinde attığı adımları daha bilerek atmak için, bilgilenmek için, iyi bir konuşma ve yazı dili sahibi olabilmek, kelime haznesini ve hayal gücünü geliştirmek için... Hayal gücü sınırsız ve sonsuzdur. Ama dikkat ederse her kişi, sınırlıdır hayalleri... O sınır zorlanmalı...

Sizlerin adını birçok sosyal sorumluluk projesinde ve vakıf çalışmalarında görüyoruz. Desteklediğiniz vakıflar ve şu sıralar üzerinde çalıştığınız başka sosyal sorumluluk projeleriniz var mı?

B.H.: Gençlerin enerjisini toplumsal faydaya dönüştürmek amacıyla TOG'un bilinirliğini arttırmak ve gönüllü gençlere kaynak yaratmak amacıyla bir araya gelen gönüllü bir ekibiz. Yıl içerisinde düzenlediğimiz özel gece, gezi, müzayede, sohbet gibi özel organizasyon ve etkinliklerden sağladığımız geliri TOG projelerine aktarmaktayız. Bu yolla 2006 yılından itibaren 6 milyon TL kaynak yarattık. TOG gönüllüleri olarak 17 Kasım'da bir kez daha gençlerin yanında olmak, onlara ve projelerine fon sağlamak amacıyla Avrasya maratonunda

bazılarımız yürüyerek, bazılarımız da koşarak başı toplayacağız.

“ÖZGÜR AMA HERKESİN KENDİ ÖZGÜRLÜK ALANININ NEREDE BİTİP, ÖTEKİNİN ALANININ NEREDE BAŞLADIĞINI BİLEN BİR TOPLUM HAYAL EDİYORUM”

Sosyal sorumluluk projelerine ve vakıf çalışmalarına gönül vermiş kişiler olarak hayalini kurduğunuz toplum nasıl bir toplumdur?

B.H.: Bu sorunuz gerçekten çok güzel ve bir o kadar da derin bir cevaba sahip. İnsan hayal ettiği toplumu düşünüyor ama kelimelere dökerken sanki hep bir şeyler eksik kalıyor. Öncelikle açık bir toplum hayal ediyorum. Fikirlerin, hayallerin, projelerin kısıcasi her konunun açık ve özgür bir ortamda konuşulabildiği, görüşülebil-

diği bir toplum en büyük hayalimiz sanırım. Önyargılardan, baskılardan, kişisel çekışmelerden uzak; toplumu bir araya getiren her bireyin dil, din, ırk, mezhep, cinsiyet, cinsel ayrımcılık içermeksizin kucaklandığı 'gerçek, büyük bir aile'nin oluşturduğu bir toplum hayal ediyorum. Özellikle Doğu'daki kadınlarımızın problemlerini yapılan araştırmalardan dolayı gayet net biliyoruz. Kadınlarımız haklarını halen net bilmiyorlar. Sadece Doğu'da, köylerde değil şehirlerde de kadının problemleri çok fazla. Özellikle son yıllarda kadınlarımızın çok şükür ki korkmadan konuşması ile ortaya çıkan şiddet haberlerini üzü- lerek okuyoruz, duyuyoruz... Kadına şiddetle ilgili yasal düzenlemelerde bazı gelişmeler var, ümidim daha fazla kadın cinayete ve şiddete maruz kalmadan konuyla ilgili her türlü önlemin alınması... Ayrıca; kadınların Meclis'te daha çok temsil edilmesini de gönülden arzu ediyorum. Her ne kadar nicelik değil nitelik önemli olsa da; bazı problemlerin daha net ortaya konması ve yasa tasarılarının erkek egemen bir Meclis'in kararına kalmadan kadın milletvekillerimizin desteği ve toplumda yarattıkları bilinç ile daha hızlı yasalaşması ve çözüm bulabilmesi gerçekten önemli... Bunun dışında; her birimizin bir gün engelli olabileceği gerçeği göz ardı edilmeden; engellileri toplum içerisinde rahat yaşayabilir hale getirmek

Yosun Güreli:

“Özgür ama herkesin kendi özgürlük alanının nerede bitip, ötekinin alanının nerede başladığını bilen bir toplum hayal ediyorum... Özgürlük ruhun özüdür... İnsanın özüne uygun davrandığı bir toplum benim hayalim...”

için gerekli düzenlemelerin acilen ve doğru şekilde yapılması gerekliliğine inanıyorum. Hayal ettiğim toplumla ilgili geliştirilmesi gereken daha birçok konu var zihnimde. Bunların arasında elbette eğitim ve her alanda fırsat eşitliği de yer alıyor. Ve son olarak; elbette ki çok okuyan bir toplum hayal ediyorum...

Y.G.: Özgür ama herkesin kendi özgürlük alanının nerede bitip, ötekini alanının nerede başladığını bilen bir toplum hayal ediyorum.. Özgürlük ruhun özüdür... Ruh da insanın özüdür... Aklımız, egomuz ve bedenlerimiz, sürüden koparı kurt kapar korkusuyla, güvende olmak için her ne kadar birilerinin veya bir şeylerin takibinden, ezberinden kopamasa da, ruhumuz özgürce uçmak ister. İnsanın mutsuzluğunun sebebi de bu diledimdir bence... Ruhun ihtiyacıyla, egosunun ihtiyacı arasındaki diledim... Egonun isteği ile ruhun isteği birbirine zıttır çünkü.. Ama ruh esas olandır, her şeyden evvel var olandır, özdür... İnsanın özüne uygun davrandığı bir toplum benim hayalim.. Mutlu bir toplum... Bireylerin mutsuz olduğu bir toplum, mutsuzluk eker, ektiğini de biçer... Mutluluk için yuvaya yani ruha dönüş lazım...

Sizleri sosyal yaşamınızdaki kimliklerinizle az çok tanıyoruz. Peki, hayata bakış açınızı, önemsedikleriniz bizimle paylaşabilir misiniz?

B.H.: Pozitif ve huzurlu bir insan olduğumu söyleyebilirim. Hayatı ve olayları genelde olumlu yanları ile algılamaya gayret gösteririm. Yaşam içinde sadece olumlu şeyler yaşamıyoruz maalesef. Aksi durumlarda da problemler karşısında soğukkanlı durmayı ve panik yapmamayı tercih ederim. Aile kavramı herkes gibi benim için de çok özel bir yerdedir. Hayattaki önceliğim eşim, ailem ve dostlarımdır.

Y.G.: Hayata bakış açım her gün değişir, Allaha şükür ki... Öncelikler, tercihler, zevkler... Sabit kaldığını görsen çok üzülürdüm açıkçası. Umarım gittikçe bakışımın açısı genişliyordur. İlk doğduğum hale gelebilmek hedefim. Yargısız, katıksız, korkusuz olmak. Zaten korkuyu kaldırdığında bütün diğer negatif insan özellikleri ortadan kalkar. Sebepsiz ve beklentisiz sevebilmek de bu hedefler arasına girer. Mutlu olmak elimizde ne mutlu ki... İnsanlar birbirinin mutluluğunu kıskanır derler, halbuki bu dünyada ne kadar kötü davranış ve duygu varsa hepsi mutsuz insanlardan çıkar. Yaşadığımız bu dünyada ne kadar mutlu insan varsa o oranda dünyanın genel huzuru artar. Bu sebeple bırakın kıskanmayı, mutlu insan sayısını arttırmaya katkı sağlamak gerekir. Başkasının mutsuzluğu döner dolaşır bizi mutsuz eder, bu var oluş zincirinin ilk kuralıdır.

"EŞİMLE FARKLI DESTİNASYONLARI KEŞFETMEKTEN BÜYÜK KEYİF ALIYORUZ"

Hem iş kadınısınız, hem vakıf çalışmalarınız var, hem de belli bir sosyal yaşamınız var. Peki, kendinize zaman ayırdığınızda neler yaparsınız?

B.H.: Seyahat etmeyi çok seviyorum. Eşimle farklı destinasyonları

keşfetmekten büyük keyif alıyoruz. Onun dışında; kitap okumak, güncel dergileri takip etmek, sinemaya gitmek, sevdiğim sanatçıların konserlerini ve sergilerini takip etmek ruhen beni çok besliyor, mutlu ediyor. Arkadaşlarımla ol-

mak da çok kıymetlidir benim için. Ayrıca 9 ay önce hayatımıza giren yeğenim Berk'in birçok ilk'lerini yaşamak ve onunla vakit geçirmek de inanılmaz bir keyif ve neşe katıyor hayatıma.

Y.G.: Birçok şey yapabiliyim..

Burcu Hanif:

"Seyahat etmeyi çok seviyoruz. Eşimle farklı destinasyonları keşfetmekten büyük keyif alıyoruz. Onun dışında; kitap okumak, güncel dergileri takip etmek, sinemaya gitmek, sevdiğim sanatçıların konserlerini ve sergilerini takip etmek ruhen beni çok besliyor, mutlu ediyor."

HERKESE KİTAP VAKFI, "KİTAPCAN" İLE İNSANLARI KİTAPLA BULUŞTURACAK!

Türkiye'de kitap okumayı sevdirmek, okuma alışkanlığını yaygınlaştırmak ve ihtiyacı olan herkesin eşit şartlarda kitaba kavuşmalarını sağlamak amacıyla kurulan "Herkes Kitap Vakfı" Bahçeşehir Üniversitesi'nde düzenlenen bir toplantıyla tanıtıldı. Toplantıya iş ve sosyal yaşam dünyasından Asuman Güreli, Yosun Güreli ve Burcu Hanif de katılarak vakfa desteklerini gösterdiler. Ayrıca Hüsnü Güreli, İzzet Garih, Leyla Alaton, Nezih Barut ve Süleyman Orakçıoğlu vakfa destek veren isimler arasında yer alıyor. Toplantıda bir konuşma yapan Herkes Kitap Vakfı Kurucu Genel Başkanı Bülent Şenver, "Türkiye kitap okumuyor. Her 100 kişiden sadece 4,5 kişi kitap okuyor. Genç nüfusumuza okumayı sevdirmeliyiz" dedi.

Ali Sunal - Öner Civaroğlu - Bülent Şenver - Asuman - Yosun Güreli - Burcu Hanif

Burcu Hanif - Asuman - Yosun Güreli